

Uchwała Nr XLIV.458.2021
Rady Miasta Pruszkowa
z dnia 30 września 2021 roku
w sprawie nadania nazwy ulicy w Pruszkowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) Rada Miasta Pruszkowa uchwala co następuje:

§1

1. Drodze bez nazwy stanowiącej działki ewidencyjne nr 3/6, 4/2, 5/2, 6/8, 7/2, 8/2, 9/2, 10/2, 14/5, 15/2, 16/2, 17/2, 20/2, 295, obręb 08 oraz część działki ewidencyjnej nr 13/6, obręb 08, położonej w Pruszkowie, nadaje się nazwę: **ulica Jana Nowaka Jeziorańskiego** (nazwa skrócona: ul. Jana Nowaka Jeziorańskiego).
2. Położenie i przebieg ulicy, o której mowa w § 1 ust. 1, określa mapa stanowiąca załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Pruszkowa.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący

Rady Miasta Pruszkowa

Krzysztof Biskupski

Uzasadnienie

do Uchwały Rady Miasta Pruszkowa w sprawie nadania nazwy ulicy – ulica Jana Nowaka Jeziorańskiego

Ulica, której nadaje się nazwę - **ulica Jana Nowaka Jeziorańskiego**, odchodzi od ulicy Wspólnej i jest równoległa do ulicy Wincenty Jaroszewskiej w Pruszkowie.

Ulica została wytyczona geodezyjnie zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Pruszkowa obszar Żbików IV, uchwalonego Uchwałą Nr L/446/10 Rady Miejskiej w Pruszkowie z dnia 30 września 2010r., opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego z dnia 26 stycznia 2011r. Nr 8, poz. 311.

Ulica Jana Nowaka Jeziorańskiego obsługiwać będzie nowe tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej powstałe na podstawie ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Krótką informacją o patronie ulicy:

Jan Nowak-Jeziorański, właśc. Zdzisław Antoni Jeziorański (ur. 2 października 1914 r. w Berlinie, zm. 20 stycznia 2005 r. w Warszawie).

Zdzisław Jeziorański największe zasługi i sławę zdobył jako „Jan Nowak”. Pod tym okupacyjnym pseudonimem prowadził wojenną działalność kurierską, a w latach późniejszych używał go także przed mikrofonami Radia Wolna Europa.

Ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Artylerii im. Marcina Kątskiego i został skierowany do odbycia dalszej służby wojskowej w 2. Dywizjonie Artylerii Konnej im. gen. Józefa Sowińskiego. Jako bombardier podchorąży artylerii, w 1939 roku został wzięty do niewoli przez Niemców na Wołyniu, udało mu się jednak z niej uciec i w 1941 roku dołączył do polskich organizacji podziemnych.

Działał w konspiracyjnych strukturach ZWZ i AK, podejmując się niebezpiecznej roli łącznika i kuriera pomiędzy AK a Zachodem. W roku 1944 brał udział w powstaniu warszawskim, współtworzył i organizował działalność powstańczego radia „Błyskawica”. Tuż przed upadkiem powstania na rozkaz „Bora” Komorowskiego przedarł się do Londynu, zabierając ze sobą najważniejsze zdjęcia i dokumenty AK.

Od 1951 roku stał się jednym z ojców projektu utworzenia polskojęzycznej stacji radiowej, która informowała Polaków w kraju o prawdziwej sytuacji na świecie i w Polsce – były to narodziny Radia Wolna Europa. Przez wiele lat Nowak-Jeziorański był „twarzą” całego projektu, zauważaną zarówno na Zachodzie, jak i w kraju. Po upadku władzy komunistycznej w Polsce, Jan Nowak-Jeziorański dalej aktywnie działał na rzecz polskich interesów na Zachodzie i coraz częściej przyjeżdżał do kraju. Ostatecznie w roku 2002 zdecydował się wrócić na stałe i przeżyć w ojczyźnie resztę życia. Zmarł 20 stycznia 2005 roku w Warszawie.

